

2005-072 B

*Koninklijke Nederlandse Cricket Bond
Commissie van Beroep*

Uitspraak 2005/07

Uitspraak van de Commissie van Beroep van de Koninklijke Nederlandse Cricket Bond (hierna te noemen: de Commissie van Beroep) inzake het beroep van [REDACTED] (hierna: [REDACTED]) van 30 november 2005 tegen de uitspraak van de Tuchtcommissie van 24 november 2005, inhoudende:

het oordeel dat [REDACTED] zich op of omstreeks [REDACTED] schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement: het aanwezig hebben van een verboden stof, te weten DCN benzoyllecgonine (een metaboliet van cocaïne), welke stof op de Dopinglijst van 1 januari 2005 vermeld worden onder II (stoffen en methoden verboden onder wedstrijdverband), S6. Stimulantia, met oplegging van de navolgende straf: een schorsing voor de duur van twee jaren.

Naar aanleiding van het beroep van [REDACTED] van 30 november 2005 heeft de voorzitter van de Commissie van Beroep, mr. R.C. Gisolf, met inachtneming van artikel 13, zesde lid van het Huishoudelijk Reglement van de KNCB, de behandeling van het onderhavige beroep opgedragen aan een kamer, die door hem als volgt is samengesteld:

mr. R.C. Gisolf, voorzitter,
prof. mr. B. de Gaay Fortman,
mr. P.J. Sandberg.

Op 22 maart 2006 heeft te Den Haag de mondelinge behandeling plaatsgevonden, waarbij [REDACTED] aanwezig was, bijgestaan door mr. H.J.A. Knijff, advocaat/gemachtigde te Den Haag. Namens de KNCB was aanwezig mr. W.P. Boers, secretaris, die een schriftelijke zienswijze van 20 maart 2006 nader heeft toegelicht.

De Commissie van Beroep heeft kennis genomen van de navolgende, aan alle partijen ter kennis gebrachte stukken:

- een brief met bijlage (te weten een kopie van een dopingcontroleformulier van [REDACTED] van Dopingcontrole Nederland (DoCoNed) van 15 augustus 2005, inhoudende het resultaat van een laboratoriumonderzoek van het A-deel van een urinemonster;
- een brief van de KNCB aan Goedegebuur van 24 augustus 2005, inhoudende de mededeling van het voornoemde resultaat;
- een e-mail van de secretaris van de KNCB aan de secretaris van de Tuchtcommissie van 15 september 2005, houdende aangifte tegen [REDACTED];
- een e-mail van de secretaris van de Tuchtcommissie aan [REDACTED] van 2 november 2005, inhoudende een oproeping om te verschijnen tijdens de behandeling door de Tuchtcommissie op 9 november 2005;
- een e-mail van [REDACTED] aan de secretaris van de Tuchtcommissie van 3 november 2005;
- de uitspraak van de Tuchtcommissie van 24 november 2005;
- een beroepschrift van [REDACTED] van 30 november 2005;

- een schriftelijke zienswijze van de secretaris van de KNCB van 20 maart 2006;

Ontvankelijkheid

Het beroepschrift is door [REDACTED] tijdig ingediend. Het griffierecht is voorts tijdig voldaan, zodat [REDACTED] in zijn beroep kan worden ontvangen.

Grievan van [REDACTED]

De advocaat/gemachtigde van [REDACTED] heeft bij aanvang van de mondelinge behandeling verzocht om de in de verwante zaak van appellant Goedegebuur geformuleerde grieven en de toelichting daarop in de zaak van [REDACTED] als herhaald en ingelast te beschouwen. De Commissie van Beroep heeft in dat verzoek bewilligd. De grieven zullen hierna - voor zover zij bespreking behoeven - aan de orde komen. Daarbij zal tevens acht worden geslagen op nadere opmerkingen die door [REDACTED] en zijn advocaat/gemachtigde tijdens de mondelinge behandeling zijn gemaakt.

Beoordeling van de grieven

Schending van het recht op een eerlijk proces

1. [REDACTED] stelt zich allereerst op het standpunt dat de KNCB zijn recht op een eerlijk proces als bedoeld in artikel 34, aanhef en sub d Dopingreglement heeft geschonden door na te laten hem op de hoogte te brengen van zijn recht op kopieën van het in artikel 27, zesde lid, aanhef en sub d Dopingreglement genoemde documentatiepakket van het laboratorium dat c.q. de laboratoria die de analyse van de urinemonsters heeft c.q. hebben verzorgd. De Tuchtcommissie zou dit miskend hebben.
2. De grief faalt, nu de KNCB [REDACTED] bij brief van 24 augustus 2005 nadrukkelijk op de hoogte heeft gesteld van het recht kopieën op te vragen van het documentatiepakket van het laboratorium c.q. de laboratoria met betrekking tot het A- en B-monster.

Ontbreken van (overtuigend) bewijs

3. Naar het oordeel van [REDACTED] heeft de Tuchtcommissie het bewijs van het telastegelegde feit in strijd met artikel 11, eerste lid Dopingreglement ontleend aan de brief van DoCoNed van 15 augustus 2005, in welke brief DoCoNed de KNCB bericht dat het laboratorium in het op [REDACTED] van [REDACTED] afgenomen A-monster het verboden middel DCN benzoyllecgonine (een metaboliet van cocaïne) heeft aangetroffen. Volgens de tweede grief van [REDACTED] heeft de Tuchtcommissie ten onrechte geoordeeld dat voor een bewezenverklaring onderliggende laboratoriumrapporten en -resultaten gemist konden worden. De Tuchtcommissie zou daarbij hebben miskend dat het bestuur van de KNCB - alvorens tot aangifte over te gaan - niet heeft voldaan aan de hem in artikel 27, derde lid Dopingreglement opgedragen taak om de uitslag van de analyse en/of de controleresultaten te beoordelen aan de hand van de in voornoemde bepaling sub a t/m g genoemde factoren.
4. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep kan deze grief evenmin slagen. Krachtens de bepalingen in het Dopingreglement kon de KNCB op grond van de door [REDACTED] niet weersproken mededeling van DoCoNed over de uitslag van het A-monster tot aangifte tegen [REDACTED] overgaan.

Op grond van artikel 12, tweede lid Dopingreglement wordt de analyse van urine-monsters verondersteld te zijn uitgevoerd in overeenstemming met de Internationale Standaard voor Laboratoria. Aangenomen moet worden dat vanwege dit uitgangspunt in het Dopingreglement voor de KNCB de instructienorm ontbreekt om bij de beoordeling als bedoeld in artikel 27, derde lid Dopingreglement van onderliggende (status)rapporten kennis te nemen.

5. DoCoNed heeft in de brief aan de KNCB van 15 augustus 2005 gewezen op de mogelijkheid om kennis te nemen van het zogenaamde statusrapport en van een uitgebreid laboratoriumrapport. Die brief is door de KNCB in afschrift aan Goedegebuur gestuurd. Voorts heeft de bond [REDACTED] er in zijn brief van 24 augustus 2005 op gewezen dat hij het recht heeft kopieën op te vragen van het documentatiepakket van het laboratorium c.q. de laboratoria met betrekking tot het A- en B-monster. [REDACTED] heeft ervan afgezien om deze onderliggende stukken op te vragen.
6. Bij de behandeling van de aangifte door de Tuchtcommissie heeft [REDACTED] niet met overtuigende bewijzen aangetoond dat bij de controle van zijn urinemonsters van de Internationale Standaard voor Laboratoria is afgeweken. Hij maakt de Tuchtcommissie op dit punt ten onrechte een verwijt. Bij de behandeling door de Commissie van Beroep is een dergelijke afwijking evenmin aannemelijk geworden.
7. Ten slotte heeft te gelden dat de bekentenis van [REDACTED] die hij tijdens de behandeling door de Commissie van Beroep heeft herhaald, op grond van artikel 12, eerste lid Dopingreglement evenzeer kan meewerken aan het bewijs van het telastegelegde. Er zijn de Commissie van Beroep geen omstandigheden gebleken die aan het gebruik van de bekentenis voor het bewijs in de weg staan.
8. Het voorgaande betekent dat de Tuchtcommissie de aan [REDACTED] verweten feiten op goede gronden bewezen heeft verklaard.

Aangetroffen stoffen geen prestatieverbeterende stoffen; toepasselijkheid van artikel 38 Dopingreglement

9. In een derde grief betoogt [REDACTED] dat de Tuchtcommissie niet, althans niet voldoende, is ingegaan op zijn argument dat de door hem genomen stoffen ten ene male ongeschikt zijn om als prestatieverbeterende stoffen te kunnen worden gebruikt. In zijn vierde grief stelt [REDACTED] zich op het standpunt dat de Tuchtcommissie om die reden gehouden was artikel 38 Dopingreglement toe te passen. De grieven lenen zich voor een gezamenlijke behandeling.
10. Artikel 13, eerste lid Dopingreglement bepaalt dat de dopinglijst als bedoeld in artikel 1.23 van dit reglement de meest recente door WADA vastgestelde en in werking getreden dopinglijst is. De Memorie van Toelichting bij artikel 13 van het Dopingreglement noemt dit de Verboden Lijst. De systematiek van het Dopingreglement is aldus dat de door WADA samengestelde Verboden Lijst, waarop de verboden stoffen en methoden staan, bindend is en niet ter discussie kan worden gesteld door een sporter. Als een aangetroffen stof op de Lijst staat, is het niet relevant of deze stof in de betreffende sport de prestaties wel of niet had kunnen verbeteren. Er is altijd sprake van doping als een stof van de Verboden Lijst wordt aangetroffen in een urinemonster van een sporter. [REDACTED] maakt de Tuchtcommissie op dit punt ten onrechte een verwijt.
11. De dopinglijst kan, aldus artikel 38, eerste lid Dopingreglement, specifieke stoffen noemen die gemakkelijk kunnen leiden tot het onbedoeld overtreden van dit reglement, doordat ze veel worden gebruikt in medicijnen of waarvan het minder waarschijnlijk is dat ze met succes wordt gebruikt als prestatieverbeterende stoffen.

De Dopinglijst van 1 januari 2005 geeft in paragraaf IV een door de Commissie van Beroep als limitatief opgevatte opsomming van stoffen die als Specifieke Stoffen worden aangemerkt. De bij [REDACTED] aangetroffen stof valt niet onder deze opsomming. Dat betekent dat de in artikel 38, tweede lid Dopingreglement beschreven disculpatiemogelijkheid [REDACTED] niet toekomt, nu deze slechts geldt bij het gebruik van een dergelijke specifiek genoemde stof.

12. De derde en vierde grief zijn tevergeefs voorgesteld.

Strijd met gelijkheidsbeginsel

13. In een zesde grief stelt [REDACTED] dat hij in strijd met het gelijkheidsbeginsel is behandeld, nu in een vergelijkbaar geval van recreatief gebruik van een verdovend middel artikel 38 Dopingreglement door de Tuchtcommissie wel is toegepast.
14. Deze grief kan evenmin slagen. Het geval waarop [REDACTED] doelt, betreft de aangetroffen stof cannabis. Cannabinoïden worden als specifieke stof genoemd in paragraaf IV van de Dopinglijst. Voor die stoffen is artikel 38 Dopingreglement geschreven. Er is geen sprake van gelijke gevallen. Het gelijkheidsbeginsel is door de Tuchtcommissie niet geschonden.

Strafmaat

15. In zijn vijfde grief beklagt [REDACTED] zich over de duur van de hem opgelegde uitsluiting. De Tuchtcommissie zou ten onrechte hebben geoordeeld dat zij gehouden was om bij bewezenverklaring van het in de artikelen 3 en 4 Dopingreglement strafbaar gestelde overeenkomstig artikel 37, eerste lid Dopingreglement in het geval van een eerste overtreding de periode van uitsluiting op twee jaar te bepalen. De door [REDACTED] bepleite toepassing van artikel 38, tweede lid Dopingreglement (tijdens de behandeling door zijn raadsman toepassing van het proportionaliteitsbeginsel genoemd) zou tot een lagere straf hebben geleid, aldus [REDACTED].
16. De Commissie van Beroep ziet als gezegd geen aanleiding tot toepassing van artikel 38, tweede lid Dopingreglement. Zij heeft vervolgens onder ogen gezien of alle uit de stukken bekend geworden omstandigheden aanleiding kunnen of dienen te zijn tot toepassing van artikel 39, derde lid Dopingreglement. In het derde lid wordt bepaald dat er geen sprake is van een aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid indien de aangeslotene (ingevolge artikel 1.4 een natuurlijke of rechtspersoon die is gebonden aan de statuten, reglementen, besluiten van de KNCB, dan wel van een bij de KNCB aangesloten rechtspersoon) kan aantonen dat zijn schuld of nalatigheid, naar de omstandigheden van het geval en rekening houdend met de criteria zoals genoemd in het tweede lid, niet significant was in relatie tot de overtreding van dit reglement. De criteria genoemd in het tweede lid zijn de volgende: niet weten of vermoeden en zelfs met de grootst mogelijke voorzichtigheid redelijkerwijs niet kunnen weten of vermoeden dat de verboden stof of methode was gebruikt, ingenomen of toegediend. Als een aangeslotene in een individueel geval kan aantonen dat van zijn kant geen sprake is van aanmerkelijke schuld of nalatigheid, kan de periode van uitsluiting worden verkort, doch nooit minder zijn dan de helft van de in artikel 37, eerste lid of artikel 38, tweede lid genoemde (minimale) periode van uitsluiting.
17. De Memorie van Toelichting op artikel 39 Dopingreglement brengt onder andere de notie tot uitdrukking dat de unieke feiten en omstandigheden van een zaak aanleiding kunnen zijn tot vermindering van sancties. Het moet dan gaan om uitzonderlijke omstandigheden en niet om omstandigheden die zich voordoen in een grote

meerderheid van de zaken. De Memorie van Toelichting beschrijft diverse gevallen van doping in wedstrijdverband die alle min of meer neerkomen op situaties waarin de sporter in redelijkheid geen verwijt van het dopinggebruik gemaakt kan worden. Voorbeelden van gebruik van doping buiten wedstrijdverband (ook wel sociaal gebruik genoemd) geeft de Memorie van Toelichting niet.

18. Uit de rechtspraak van de Court of Arbitration for Sport (CAS) te Lausanne (Zwitserland) kan worden afgeleid dat "a sanction may not be disproportionate and must always reflect the extent of the athlete's guilt (CAS 95/141, C. v/ FINA, CAS Digest, p. 215, 222; CAS 92/73, N v/ FEI, CAS Digest, p. 153, 159; CAS 96/156, F. v/ FINA, p. 48)." Naar het oordeel van de CAS komt haar dezelfde vrijheid toe om een sanctie (naar de Commissie van Beroep begrijpt: in afwijking van de standaardstraf van twee jaar schorsing) vast te stellen als de nationale rechterlijke instanties. Die vrijheid dicht de CAS zich zelfs toe in het geval "exceptional attenuating circumstances" ontbreken.

CAS 2000/A/317, A v/ FILA, paragraaf 50.

19. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep is artikel 39, derde lid te beschouwen als een open norm in het overigens gesloten systeem van het Dopingreglement. De Commissie van Beroep slaat acht op de volgende omstandigheden:

- [redacted] had niet de intentie om zijn sportprestaties met het verboden middel te verbeteren;
- het betrof gebruik met een sociaal, recreatief karakter;
- de Commissie van Beroep heeft geen aanleiding om aan te nemen dat het om iets anders ging dan incidenteel gebruik;
- [redacted] is niet eerder tuchtrechtelijk veroordeeld;
- [redacted] neemt als amateur aan de cricketsport deel.

De Commissie van Beroep ziet in deze bijzondere omstandigheden grond om in overeenstemming met de ernst van het vergrijp weliswaar een uitsluiting van twee jaren op te leggen, maar tevens te bepalen dat het uitgangspunt van proportionaliteit en van mate van schuld, met zich brengt dat een gedeelte van deze uitsluiting van twaalf maanden wordt opgelegd in voorwaardelijke vorm, zulks met een proeftijd van twee jaren. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep staat artikel 54 Dopingreglement niet aan de oplegging van een voorwaardelijke uitsluiting in de weg.

Beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep van [redacted] gegrond en vernietigt de beslissing van de Tuchtcommissie, doch uitsluitend ten aanzien van de strafoplegging;
- legt aan [redacted] de navolgende straf op: een schorsing voor de duur van 24 maanden, met bepaling dat hiervan een gedeelte van twaalf maanden in voorwaardelijke vorm wordt opgelegd, met een proeftijd van twee jaren, ingaande op de datum van deze uitspraak;
- ziet aanleiding om met toepassing van artikel 41, derde lid Dopingreglement het onvoorwaardelijke gedeelte van de schorsing in te laten gaan op [redacted] zijnde de dag na de laatste speeldag van [redacted]

Aldus gedaan te Den Haag op 7 april 2006 door mrs. R.C. Gisolf, B. de Gaay Fortman en P.J. Sandberg en aan partijen verzonden op 13 april 2006.

Voor afschrift:

Commissie van Beroep,
A.Th.M. ten Broeke, secretaris.